

B

olearia. apud grecos secūda littera. z tūc est neu. g. inde. Et inde apud nos betha f. p. est gen^oleris. s. secūdus cau. q. p^o ab cisione nascit i maguderi. Inde betha/ ceus. a. um. possessi. i. ad bethā pertines. vel de betha existēs. vt cū bethaceus. i. de bethis existēs. Itē beth interpretatur Bethāia iterprat^o dom^o obedies dom^o Bethel ē vrbs samarie q̄ pmo dicta ē lu 33. s. postq̄ dozmies ibi iacob vidit sca/ lā inmitēte celo z dixit. Vere h dom^o dei est et porta celi. Et hac causa loc^o ille di/ ctus ē bethel. i. domus dei. a beth quod est domus z el de^o. Sed qñ ibi a Hiero boan vituli aurei fabricati sunt dicta est bethauen. i. domus ydoli. Bethsage domus musce vel maxillaruz interpretatur. vel domus vallis. Bethleem ciuitas in iudea que p̄mū di/ cta ē ephrata. sed quādo iacob ibi p̄auit p̄cora sua eidē loco bethleem qdā vaticī nio futuri imposuit qd dom^o panis inter prat^o ppter illū panē q̄ de celo descēdit: q̄ z dicta ē ciuitas Dauid. Inde z bethle/ emita. z. p. nom̄ patriū. In h bethleemi tes. s. ij. Re. r. ij. Polimitar^o bethleemi Bethsaida. f. p. hebraice. latine do/ (tes mus pecudū. Eadē p̄batice piscina dicitur. Joh. v. Bethsura. f. p. quidā loc^o ē de q̄ habetur in libris Sach. Bethis fluuius hispanie eo q̄ humil^o de/ currat. Inde bethica. i. hispania. z bethi cus. i. de hispania puincia existēs. Bethonica. f. p. quedam herba.

B ante I

Bia grece. i. violentia latine. Biangulus. a. um. i. habens duos angu los. Inde biangularis a. um. z p̄r poni substantiue. h biangulus p tali figura. Biarcha vel biarchas d̄r p̄nceps q̄dra // ginta militū. a bis viginti z archos p̄n cep. vt colligit de offi. questo. vbi appa/ rer q̄ biarcha est minor dignitate cētrar/ cha cui ē p̄rās centenarij qz dux cētū mi/ litum Vel est nomen phi q̄ forte habuit auream cathedram. vel qz docebat sciaz que p̄ciosior est auro. Bibax. o. r. d̄r q̄ multū bibit.

Biblio. onis m. r. i. musciōes supnatātes i vino. Et bibliōes dicitur vermes q̄ ge neratur ex corruptōe vini. Bibit. f. r. i. pugna. a bis dicta. qz semper inter duas partes fit. Bibleus a. um. z biblius. a. ū. ambo pos sessiua. z signant aliquid factū ex iunco l biblo. Biblei z biblij dicitur instabiles z etiā q̄ repant libros. Al biblij dicitur libri scripti cum iunco. z d̄r a biblo insu/ la phenicis in qua inuenitur bap̄y^o m̄ re magnitudinis qui biblus d̄r. Vel di/ cuntur latomi peritissimi q̄ poliūt lapidē z faciūt imagies. Vel dicitur inhabitatores in biblos ciuitate. Biblia. f. p. est qdā liber diuersoz anno / rum gesta cōtinens. Corinet em in se ve tus et nouū testamētū. z d̄r a biblus. qz antiqui libros biblis scripserūt. vel dicit a biblo. is. qz bibit. i. claudit in se vetus z nouum testamēta. Bibliopola. z. p. pe. cor. i. venditor z or/ nator libroz qz polit z pumicat vt chari us vendat. Et idem d̄r bibliator. torus. Bibliotheca. f. p. ē armariū seu loc^o vbi ponitur libri. z d̄r a biblus qd ē liber: et theca qd ē repositorium. quasi libroz re positio vel reconditio. Unde p̄ similitu/ dinē qdā liber in ecclia d̄r bibliotheca. qz ibi multi libri theologie p̄tinent. inde bē bliothecarius. i. custos libroz l reposito z Biblis. f. p. est dea vel humor afficiens corpus. Biblus. m. s. i. iuncus. z d̄r a bib o. qz a/ quaz ē bibulus: z aliquando d̄r p libro. qz antiqui de iuncis solebant contexere p̄gamenum. z ibi scribere anteq̄ esset^o Bibo onis. z. t. d̄r q̄ multū bibit (charte Bibula. f. p. papyrus dicta eo q̄ humo/ rem bibat. Bibulus. a. um. pe. cor. qui multum bi/ bit. vel qui multū attrahit humorem vt arena. Bicellū. n. s. quod z biclinium d̄r est do/ mus sub se habens duas cellas. sicut do mus mercatorū in vrbe. z dicitur ab bis Biceps. m. r. dicit gladi^o ex v/ l z cella. traq̄ p̄re scindens. vel d̄r qui hz duas a/ cies. vel duo capita. vel etiā d̄r Janus. i. deus anni. quasi duo capita habens. Bicornis. z. r. hoc ne. i. hñs duo cornua